

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/207/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205474
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205474.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti žalovanému: D. B., F.. XX. X. XXXX, T. A. E., Š. X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 748,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a .

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 13. 6. 2014, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 748,16 eur, spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 39% ročne zo sumy 677,62 eur od 3. 7. 2013 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 713,26 eur od 16. 9. 2013 do zaplatenia náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 5. 5. 2010 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 068,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok žalovaného splatiť úver v 36-tich mesačných splátkach vo výške 53,29 eur, t. j. celkom 1 918,44 eur so splatnosťou prvej splátky 15. 6. 2010. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Ku dňu podania žaloby uhradil časť dlžnej sumy 1 352,69 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vypovedal zmluvu dňa 10. 7. 2013. Dňa 15. 9. 2013 výpoveď nadobudla účinnosť a dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu. Žalovaný má voči žalobcovi ku dňu podania žaloby záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 748,16 eur (677,62 z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 22,99 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 12,65 eur z titulu dlžného poistného z úveru a 34,90 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

V doplnení žaloby zo dňa 5. 2. 2015 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v súlade s ustanovením § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 34,90 eur, ktoré žalobca účtoval žalovanému dňa 1. 2. 2013. Tieto si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním sms správ. Ide o náklady, ktoré žalobca vynakladal na to, aby žalovaného upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 10. 11. 2014, uviedol, že nárok uplatnený v žalobe v celom rozsahu - 748,16 eur, uznáva. Je si vedomý spotrebiteľského úveru, do času, keď mal prácu, úver splácal. V súčasnosti je nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,- eur. Navrhol splatiť dlh v splátkach vo výške 15,- eur mesačne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinami a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov a o prijatí splátok, výpoveďou zmluvy a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je si vedomý dlhu. Je si vedomý toho, že si zobral televízor so satelitom a s príslušenstvom na splátky. Keď pracoval, tak splácal. Potom ho prepustili, tak nemohol splácať. Nemá nárok na žiadny príspevok. Televízor kúpil v Liptovskom Mikuláši. Nevedel uviesť, ktorý subjekt mu poskytol peňažné prostriedky na kúpu tohto tovaru. Cena televízora bola okolo 700-800,- eur. Súhlasil s tvrdením žalobcu o výške doposiaľ ním uhradenej sumy.

Dňa 5. 5. 2010 uzavreli účastníci konania zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1 068,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vo výške 53,29 eur, v počte 36. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 39 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 52,62 % a priemerná hodnota RPMN 48,66 %. Celkové náklady boli vyčíslené sumou 850,44 eur, súčet mesačných splátok vo výške 1.918,44 eur. Prvá splátka bola splatná 15. 6. 2010. Žalovaný prijal súbor poistenia uvedený v bode 2 v časti D/ označený ako štandardný súbor poistenia pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity, smrti, hospitalizácie a smrti partnera. Suma určená na úhradu poistného predstavovala 4,99 % dohodnutej mesačnej splátky úveru, ktorá je zahrnutá do mesačných splátok úveru.

Z listiny zo dňa 10. 07. 2013 bolo zistené, že žalobca vypovedal úverovú zmluvu, z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním úveru. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 748,16 eur.

Z listiny zo dňa 04. 02. 2015 bolo zistené, že žalobca potvrdil odfinancovanie peňažných prostriedkov žalovanému (úverový prípad č. 42684508329001). Z potvrdenia bol zistený dátum odfinancovania 6. 5. 2010 a financovaná suma vo výške 1 068,- eur. Na úverovom prípade č. 42684508329001 žalobca potvrdil prijatie splátok v celkovej sume 1 352,69 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žalujúca strana nepožiadala o odročenie pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 10. 06. 2010):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. f/, g/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 10. 06. 2010):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 10. 06. 2010):

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol v celom rozsahu, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.068 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru, ako aj vznik záväzku žalovaného vrátiť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške dohodnutých splátok. Žalovaný nerozporoval tvrdenie žalobcu, že si riadne svoj záväzok splácať poskytnutý úver nesplnil, rovnako ani výšku doposiaľ uhradenej sumy 1.352,69 eur. Súd si preto osvojil skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov konania, ktoré sú tiež preukázané predloženými listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom žalovaného.

Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2, 3 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatívnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods.

2 písm. f/, g/). V súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci zmluvný vzťah založený účastníkmi konania neobsahuje riadny a zrozumiteľný údaj o opise tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Tovar na financovanie kúpy ktorého bol poskytnutý spotrebiteľský úver má byť identifikovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným tovarom rovnakého druhu. Opis tovaru (televízor, LCD) uvedený v zmluve o poskytnutí úveru túto požiadavku nezameniteľnosti jeho označenia v žiadnom prípade nespĺňa. V zmluve tiež absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórnych náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Z uvedených dôvodov je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle vyššie uvedeného žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.068,- eur, z tohto dôvodu mu vznikol záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v uvedenej sume. Podľa tvrdení žalobcu (ktoré žalovaný nerozporoval) žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.352,69 eur. V zmysle vyššie uvedeného, záväzok žalovaného vrátiť žalobcovi sumu 1.068,- eur zanikol jeho splnením, a to zaplatením dlžnej sumy. Keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi potom neprislúchajú ani úroky z úveru a žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru. Ku otázke vymedzenia údaju o konečnej splatnosti úveru, ako aj opisu tovaru v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaujala právny názor rozhodovacia prax súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 5. 2014, sp. zn. 5Co/286/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 3. 2014, sp. zn. 9Co/98/2014).

Súd nepriznal žalobcovi sumu 34,90 eur predstavujúcu náklady spojené s uplatnením pohľadávky. V prvom rade žalobca dostatočným spôsobom nešpecifikoval, z akých konkrétnych položiek pozostáva uvedená suma a o aký konkrétny druh nákladu pri každej položke jednotlivito ide. V podaní, doručenom súdu dňa 06. 02. 2015 žalobca len všeobecne uviedol, že uvedenú sumu účtoval žalobca žalovanému dňa 01. 02. 2013. Žalobca ďalej len všeobecne uviedol, že náklady si uplatňuje ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom a spojené so zasielaním SMS, ktoré reálne predstavujú náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré žalobca vynakladal na to, aby upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním. V tejto časti si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia a nevymedzil uplatnený nárok tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným nárokom. Súd len pripomína žalobcovi, že pripojené listinné dôkazy slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu, ktoré majú byť súčasťou žaloby. Je preto procesne neprípustné, aby povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, ktorá zaťažuje účastníka, plnil súd tým, že bude vyčítavať podstatné skutočnosti z listinných dôkazov. Došlo by tým k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov v súdnom konaní. Žalobca potom neuniesol ani dôkazné bremeno a nepreukázal, že mu vznikli náklady spojené s uplatnením pohľadávky a rovnako nepreukázal ani ich prípadnú výšku. Nesplnenie povinnosti tvrdenia rozhodujúcich skutočností žalobcom bráni súdu posúdiť, či prípadné náklady spojené s uplatnením pohľadávky, boli vynaložené v súlade so zásadou účelnosti. Uvedené právne posúdenie korešponduje rozhodovacej činnosti súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 5. 2014, sp. zn. 10Co/576/2013).

Do úvahy neprichádza ani vyhlásenie rozsudku na základe uznania nároku. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa rozsudok pre uznanie vo veciach, v ktorých nie je možné uzavrieť a schváliť zmier. Znamená to, že rozsudkom pre uznanie nie je možné rozhodnúť vo veciach, v ktorých povaha nepripúšťa uzavretie súdneho zmieru a vtedy, ak by rozsudok pre uznanie bol v rozpore s právnymi predpismi. V týchto prípadoch uznanie žalovaného nie je spôsobilým podkladom pre vyhlásenie rozsudku pre uznanie. V prípade vyhlásenia rozsudku, na základe uznania nároku, tento by bol v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže priznanie peňažného plnenia v celom rozsahu by nerešpektovalo a bolo v zrejmom rozpore so zákonným dôsledkom absencie vyššie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v podobe bezúročnosti úveru.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.